

lem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds var med til at underskrive en Betænkning angaaende Forplejningskorpset, hvori det hedder, at Landets økonomiske Tilstand i det hele gør det til en bydende Nødvendighed at søge Militærudgifterne nedsatte. Jeg studede, indrømmer jeg, da jeg saa det ærede Medlems Underskrift paa den Betænkning, og jeg vil ærlig tilstaa — jeg haaber ikke, det ærede Medlem tager det fortrydelig op —, at jeg tvivlede om, at det ærede Medlem virkelig mente, som man fra et Lægmands Standpunkt maatte opfatte det, det, som her stod skrevet. Men jeg indrømmer, at efter at vi have hørt det ærede Medlem tale forleden Dag, kan der ingen Tvivl være om, at det ærede Medlem mener det. Naar jeg er fortrøstningsfuld over for det ærede Medlem, naar han stiller sig paa det Standpunkt, er det, fordi vi vide, at det ærede Medlem har Flertal i Landstinget. Vi saa jo, at han forleden Dag blev valgt til Statsrevisor trods Modstand fra en enkelt Side, saa vi vide altsaa, at han har Flertal for sig i Landstinget, og jeg forsikrer ham, at han ogsaa har Flertal for sig her i Folketinget i Retning af en Indskrænkning af Forsvarsudgifterne. Derfor tager jeg mig ikke den højtaerede Ministers Program saa forfærdelig nær, thi naar jeg har saadan en Magt med som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, der baade har Flertal i Folketinget og Flertal i Landstinget, frygter jeg slet ikke, at vi faa mere Fæstning og flere Soldater. Dette vil koste mere, og det ærede Medlem er enigt med os om, at Forsvarsvæsenet bør koste mindre. Vi ere nu saa heldige, at det ærede Medlems Udtalelser foreligge i Tidenden, og det er naturligvis mig som gammel Modstander af Militærvæsenet — hvilket jeg er, fordi jeg tror, det er til vort Fædrelands Ulykke paa den Maade, som de Herrere have villet drive det hidtil, og ikke mindst derved, at de have drevet det ulovligt, hvilket naturligvis i Fremtiden vil gøre Skade paa mere end en Maade — en Tilfredsstillelse, naar vore Modstandere fremkomme med Udtalelser, der ere fuldstændig i Konsekvens med, hvad vi fra vor Side kunne ønske. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne slaa disse Udtalelser af det ærede Medlem fast, fordi det virkelig har meget at betyde, hvis vi skulle komme til en frugtbar Forhandling her paa Rigsdagen, om vi kunde undgaa det Skær, som Militærvæsenet altid har været. Det ærede Medlem siger Spalte 134 i Folketingstidenden, at „man har skabt en Stil-

ling til Forsvarssagen dels i Befolkningen, men ganske særlig i dette Ting, som er af den Art, at det ikke nytter at stille Fordringer om forøgede Udgifter til vort Forsvarsvæsen.“ Det ærede Medlem siger længere nede i samme Spalte, „at saaledes som man har ledet Forholdene i politisk Henseende i de allerseneste Aar, er der skabt en saadan Tilstand, at det at tale om forøgede Udgifter til Forsvarsvæsenet er en ganske overflødig og misforstaaet Tale.“ Ja, nu kan den højtaerede Minister have det fra sine egne Venner. Det er ikke os Venstremænd alene, der siger det. Endvidere siger det ærede Medlem i samme Spalte: „Vil man opnaa . . . Forbedringer i Ordningen af Forsvarsvæsenet paa de Felter, hvor der er Mangler, har jeg den Opfattelse, at disse, som Tilstanden nu er, kun kunne opnaas derved, at man tilkøber sig dem med nogen Nedgang i de militære Udgifter.“ Hvordan han nu vil faa det praktiseret: at faa Forbedringer og saa alligevel spare Penge, ja, det er jo det, vi ikke sagkyndige Medlemmer, vi andre Bønder, skulle have noget at vide om. Men Resultatet ere vi enige om. Kunne vi faa Forbedringer og dog mindre Udgift, er jeg overbevist om, at han har alle Venstremænd paa sin Side. Hvordan vi skulle paa een Gang naa til Forbedringer og mindre Udgifter, er mig, som sagt, uklart, men det ville vi nok faa klaret siden. Endvidere siger det ærede Medlem i samme Foredrag paa næste Spalte, altsaa Spalte 135: „Man opnaaede kun disse Forbedringer ved, at man tilkøbte sig dem med nogen Nedgang i de Udgifter, Forplejningsvæsenet krævede“, og endelig siger det ærede Medlem til Slutning i dette Foredrag: „Jeg finder, at den Tale, man fører enten her i Tinget eller ude i Landet om at gaa til forøgede Udgifter, fører til intet. Den gør mere Skade end Gavn.“ Ja, hvad skulde vi, som ere Modstandere af Forsvarsvæsenets yderligere Udvikling kunne forlange mere end saadanne Udtalelser af det ærede Medlem. Derfor retter jeg en oprigtig Tak til det ærede Medlem, fordi han er bleven ved i samme Skure, som han kom ind paa, da han var med til at give Loven om Forplejningskorpset. Jeg har udtalt, at hvis vi skulle til en frugtbar Forhandling her paa Rigsdagen, skulde vi se at undgaa de storpolitiske og andre Skær, hvorpaa vi kunne løbe paa Grund. Det har jo været saadan i mangfoldige Aar her i Rigsdagen, at Forsvarsudgifterne, Militærvæsenet har været noget af det, der har gjort de største Knuder, naar vi uden